

Οι φάσεις της διαμάχης αυτοχθόνων-ετεροχθόνων

Όχι ετερόχθονες στις
δημόσιες θέσεις!
Εκάθησαν τόσα χρόνια
κι έτρωγαν ψωμί και
έφεραν την πατρίδα άνω
κάτω! Φθάνει πλέον
ο πατριωτισμός...

Οι Έλληνες χωρίζονται
σε δύο στρατόπεδα
για μία ακόμη φορά!

Όλοι μαζί επολεμήσαμε για
την πατρίδα! Όχι διακρίσεις
ανάμεσα στους Έλληνες!
Τα αλύτρωτα εδάφη έχουν
κι αυτά ...Έλληνες!

Ιωάννης Μακρυγιάννης

Ιωάννης Κωβιέττης

ΦΑΣΕΙΣ	ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ	ΤΙ ΕΓΙΝΕ	ΑΠΟΦΑΣΗ	ΠΟΤΕ;	ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ
Α΄ ΦΑΣΗ	Διαφωνία για τους πληρεξούσιους	Στην πρώτη φάση της διαμάχης αποβλήθηκαν από την Εθνοσυνέλευση οι μη αυτόχθονες πληρεξούσιοι.	Αποφασίστηκε να μη συμμετέχουν οι ετερόχθονες στις συζητήσεις της Εθνοσυνέλευσης.	11 ^{ος} 1843	Φάνηκε η βαθύτερη διάσταση που υπήρχε στην κοινωνία. Το πρόβλημα απασχόλησε έντονα την κοινή γνώμη, προσέλκυσε το ενδιαφέρον του ξένου παράγοντα και προκάλεσε διαμαρτυρίες της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.
Β΄ ΦΑΣΗ	Διαφωνία για τις προϋποθέσεις της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη και για τη στελέχωση δημοσίου	Η κύρια κρίση ξέσπασε τον Ιανουάριο του 1844 στη συζήτηση για το δημόσιο δίκαιο των Ελλήνων και ειδικά για το άρθρο που καθόριζε τις προϋποθέσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη. Αφορμή ήταν πρόταση που υποβλήθηκε στην Εθνοσυνέλευση που ζητούσε την απομάκρυνση από δημόσιες θέσεις όλων αυτών που είχαν εγκατασταθεί στην Ελλάδα μετά την Επανάσταση, περιορίζοντας τις θέσεις απασχόλησης για τους αγωνιστές και τις οικογένειές τους. Στη συζήτηση που ακολούθησε, άλλοι πληρεξούσιοι απαίτησαν συνταγματική απαγόρευση της κατάληψης δημόσιων θέσεων από τους ετερόχθονες (και συνεπώς την απόλυση όσων ήδη κατείχαν δημόσιες θέσεις), ενώ άλλοι εναντιώθηκαν σε συνταγματικές ρυθμίσεις που καθιέρωνε διακρίσεις μεταξύ των Ελλήνων.	Το θέμα δεν λύθηκε με συνταγματική ρύθμιση, αλλά με το Β΄ Ψήφισμα (νομοθ. πράξη) που όριζε ότι δημόσιοι υπάλληλοι μπορεί να είναι α) αυτόχθονες και όσοι αγωνίστηκαν στην Ελλάδα ως το τέλος 1827 β) όσοι συμμετείχαν σε πολεμικά γεγονότα της Επανάστασης ως το 1829.	1 ^{ος} 1844	προσέλκυσε το ενδιαφέρον του ξένου παράγοντα και προκάλεσε διαμαρτυρίες της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.
Γ΄ ΦΑΣΗ	Διαφωνία για τους όρους εκλογής των βουλευτών	Το πρόβλημα εστιαζόταν στο αν θα έπρεπε να συνεχιστεί η ιδιαίτερη εκπροσώπηση των εγκατεστημένων στην Ελλάδα ομογενών ως ξεχωριστών ομάδων (άποψη ετεροχθονιστών) ή αν έπρεπε να ενσωματωθούν αυτοί εκλογικά στις επαρχίες (άποψη αυτοχθονιστών).	Η ρύθμιση → συμβιβαστική. Οι ετερόχθονες μπορούσαν ν' αντιπροσωπευθούν στη Βουλή, εφόσον είχαν ιδρύσει χωριστό συνοικισμό με επαρκή πληθυσμό.	2 ^{ος} 1844	Αναδείχθηκαν προβλήματα συμβίωσης ντόπιων και νεοφερμένων.